April 2024

Clubblad MOBY DICK

Woordje van de voorzitter
Fré Van Poucke

Woordje van de ondervoorzitter
Roy Van Doorn

Zoektocht naar een lied

Reisverslag Socorro

Club-API

7 redenen waarom duiken zo leuk is

Watersport in de spotlight

Jason deCaires Taylor

Feitjes

Lievelingsduikplekje van Karin Van Dingenen

Interview met Lynn Hopchet

Snotolf

Moby Nieuws

Moby Wereldwijd

Moby Quiz

Inhoudstafel

Woordje van de voorzitter 05

Fré Van Poucke

Woordje van de ondervoorzitter 06

Roy Van Doorn

Zoektocht naar een lied 08

Els Claeyssens

Reisverslag Socorro 10

Kurt Dingenen

2024 is het jaar van de Club-API 14

Aanspreek Personen Integriteit

7 redenen waarom duiken zo leuk is 16

Waarom we allemaal wat meer moeten duiken

Watersport in de spotlight: oriënteering 18

Stef Gea

Jason deCaires Taylor 21

Els Claeyssens

Feitjes 24

Kleine wetenswaardigheden

Lievelingsduikplekje van een lid 28

Karin Van Dingenen

Interview met Lynn Hopchet 31

Stef Gea

Snotolf 34

Kiki Vleeschouwers

Moby Nieuws 40

Nieuwtjes uit de club

Moby Wereldwijd 41

Moby Dick kom je overal tegen

Moby Quiz 42

Over welk lid hebben we het hier? / waddisda?

Clubblad
MOBY DICK

WWW.MOBYDIVING.BE

Voorzitter
Fré Van Poucke

Ondervoorzitter
Roy Van Doorn

Duikschoolleider
Robby Vrancken

Secretaris Duikschool
Karin Van Dingenen

Secretaris
Nicky De Wit

Penningmeester
Jan Boeye

Feestbestuur
Peter Smets

Materiaalmeester
Patrick Bogaert

Communicatie
Els Claeyssens

Verantwoordelijke Innovatief Sporten (VIS)
Stef Gea

WOORDJE *van de* VOORZITTER

Mensen die al wat langer in de club zitten herinneren zich ongetwijfeld nog het papieren clubblad. Dat is ondertussen al een aantal jaren geleden. We zijn om kost- en ecologische redenen overgestapt naar een digitale versie. Die digitale versie is dan overgegaan naar een digitale nieuwsbrief en nog later naar een digitaal maandoverzicht.
Onze nieuwe communicatieverantwoordelijke heeft haar schouders onder het idee gezet om terug een periodiek clubblad uit te brengen.
De maandelijkse nieuwsbrief blijft behouden.

De bedoeling van de nieuwsbrief is om een overzicht te geven van de afgelopen maand en om komende activiteiten aan te kondigen zodat niemand kan zeggen … "'k wist het niet". Het clubblad (hopelijk per kwartaal) is een lijviger document waarin allerlei onderwerpen aan bod kunnen komen. Van voorstellen nieuwe leden tot interviews, biologie, reisverslagen, wist-je-datjes, …
Uiteraard kan dit niet door 1 persoon geschreven worden dus … iedereen van harte welkom om een steentje bij te dragen.

Veel leesplezier met dit eerste nieuwe clubblad !

Frederik Van Poucke

WOORDJE *van de* ONDERVOORZITTER

Hoe het begon ... en meer van dat.

Nadat Loïc het jeugdduiken op 14 jarige leeftijd ging verlaten, moesten we op zoek naar een 'volwassen duikclub'. Ondertussen begon het bij mij ook te kriebelen, stilstaan, wachten tot hij bovenkwam ..... niks voor mij.

We kenden natuurlijk ondertussen: Claudia, Jan, Dany, Ralph en Luc, zij waren /zijn actief bij AJD (Antwerpse Jeugd Duikclub).
Ook de toenmalige voorzitter Felix vond maar één club geschikt nl Moby Dick.

Wat een ontdekking , ik had tijd voor duiken, maar plots ook tijd voor een sociaal leven.

Typerend was bijvoorbeeld, ik vertelde aan 'den toog' dat de kliniek de volgende dag ging verhuizen.
Die zaterdag van de verhuis staan er een aantal Moby Dickers om te helpen.

Als iemand wil weten hoe die verhuis verliep met alle details, ik vertel ze met plezier :)

Ondertussen was ik twee ster en Loic ook dus mochten we samen (mits toestemming, die we kregen, duiken).
Loic zijn twee broers (Lloyd en Chaim) en hun moeder (Kiki) werden ook actief.
Dit resulteerde in vele duikreizen of reizen met her en der een duikje.

Ik ben dan verhuisd van het drukke Berchem naar het groene en vooral rustiger Wommelgem.
Waar een ware landverovering gebeurde immers; hond , kat, kippen, eenden, pauwen, kalkoenen, duiven, nandoes, schildpadden, cavias en geiten (Afrikaanse boergeiten) alles had ruimte nodig.

Dat alles heeft natuurlijk verzorging nodig en zie hier weer een aantal Moby Dickers helpen hiermee als we (Isabelle en ik) op verlof gaan.

Tussen dit alles door ben ik AI geworden en mijn draai gevonden in het vak tussen de drie sters en 'Phillipe' , zo werden de mobystars een feit.
Moby stars het vak waar niks moet dus je mag een brevet halen het moet niet , ik zie het als een toffe training zonder meer.

Plots was ik deel van de monitors en kwam ik op vergaderingen , kreeg ik een blik achter de schermen. Ook daar heerste warmte en kameraadschap, iets wat ik zeer veel ervaar in onze club.

Plots was daar dan de vraag of ik in het bestuur wou, ik heb ze gewaarschuwd, verwittigd maar ik ben verkozen. Ondertussen alweer een paar jaar verder en buiten de vrienden die ik daar nu heb, heb ik veel respect voor de inzet van eenieder om Moby Dick te laten zijn wat het is; een fijne warme familiale club.

Ondervoorzitter

Roy Van Doorn

ZOEKTOCHT *naar een* LIED

Ik zal maar met de deur in huis vallen, apneas zijn mijn ding niet. Hoewel ik al een hele weg heb afgelegd, want de mensen die me hebben zien starten in het zwembad, hadden waarschijnlijk nooit gedacht dat ik ooit langer dan 5 seconden mijn adem onder water zou kunnen inhouden. Met heel veel geduld van mijn coaches en wat trucjes en aanmoedigingen van Kiki lukt het me nu al een heel pak beter! Nu alleen nog dat lied vinden waar iedereen het over heeft ...

Van iedereen hoor ik dat een liedje je helpt tijdens de stilstaande apneas. Wat kan daar nu moeilijk aan zijn? Een liedje zoeken dat je afleidt, je een goed gevoel geeft, je de tijd doet vergeten en dat je dus in je hoofd helemaal kan meezingen zodat je de tijd vergeet en rustig blijft. En zeker voor iemand zoals ik die echt wel van muziek kan genieten en daar toch wel wat interesse in heeft. Keuze genoeg dus, maar misschien is net dat wel het probleem!

Mijn muzieksmaak is zo gevarieerd dat ik eigenlijk veel te veel keuze heb en mijn eeuwig getwijfel is hier dan ook weer een spelbreker. Want laat me duidelijk zijn, ik wil dan ook echt wel een goed nummer voor mezelf kiezen. Een waar ik geen spijt van krijg. Een dat ik niet beu ben na een paar keer op de bodem te zitten. Een dat lang genoeg is om mijn grenzen te kunnen blijven verleggen. En een dat ik dus in mijn warhoofd kan steken, de tekst van kan onthouden, een dat me moed geeft en rust. Nu ik het zo opschrijf, snap je dan nu dat ik blijf twijfelen?

Zolang ik dat niet echt gevonden heb, probeer ik het met een lied dat iemand die anoniem wenst te blijven me heeft gegeven. 'Laat de zon in je hart' van Willy Sommers. Ik ken nog wel mensen die daar vrolijk van worden, maar eerlijk, een schlager doet het niet echt voor mij en vermits ik ook alleen maar het refrein ken, ben ik het ondertussen echt wel al beu en heeft dat lied dus al lang niet meer het gewenste effect op me. Tijd dus om nu eens echt de knoop door te hakken, toch?

Als ik er verder mijn kop over breek, besef ik dat ik vooral als tiener alle liedjes van A tot Z en omgekeerd kon zingen, dat ik tegenwoordig wel eens meezing met een nieuw lied of refrein, maar ik ze zeker niet meer op dezelfde manier van buiten ken. Is het dan misschien een idee om eens te kijken waar ik vroeger zoal naar luisterde? Mijn allereerste concert was toen ik 13 was en naar Nik Kershaw mocht gaan kijken in Trix (mijn papa zette me netjes voor de deur af en kwam me er ook terug ophalen). Mijn kamer hing vol posters van hem, ik kende zijn liedjes van buiten, maar ondertussen is mijn muzieksmaak wel al wat verder gevorderd dus ik denk niet dat het goed idee zou zijn om 'The Riddle' of ' Wouldn't it be Good' terug in mijn kopke te steken en ik weet wel zeker dat ik die liedjes ook niet elke keer zou willen zingen als ik daar beneden in het zwembad in stabiele houding probeer te blijven zitten.

Ik zal dus verder moeten blijven graven om iets te vinden.

Een niet te moeilijk lied dus, een dat ik nog ken uit mijn jeugd krijg ik er misschien wel makkelijker in. Vorig jaar nog naar een concert gaan kijken van Depeche Mode in het Sportpaleis, een groep waar ik toch ook wel wat LP's van had. 'Just can't get enough' komt even in mij op, de lyrics zijn echt niet moeilijk, je herhaalt veel, dus dat zou nog wel moeten lukken. Maar dan realiseer ik me, ik krijg er WEL genoeg van, ik wil niet heel lang mijn adem inhouden en dus weet ik ook wel zeker dat ik me daar ook aan ga ergeren na een tijdje. Verder graven dus …

The Cure was ook zo'n groep die ik in de tijd wel vaak speelde. Maar hun topplaat 'A Forest' heeft dan weer zo'n lange intro dat het misschien ook niet zo simpel is. Hun andere hit 'Close to Me' doet me dan weer veel te veel aan de videoclip denken waar ze met zijn allen in een veel te kleine kast zitten en het misschien eerder een gevoel van claustrofobie opwekt. Op het einde valt de kast zelfs nog van een hoge rots het water in. Niet direct geschikt dus.

Misschien is een Vlaams nummer ook nog wel iets, meestal ook makkelijk te onthouden wat tekst betreft. Maar 'Mia' heeft nooit afgezien en ik zie duidelijk toch wel af, dus ook niet direct geschikt.

De grunge periode, die heb ik heel bewust meegemaakt. Maar veel liedjes van Nirvana zijn toen al grijsgedraaid en 'Rape Me' is dan misschien wel weer heel simpel van tekst, maar ook weer niet direct iets dat je rust geeft. Smashing Pumpkins kan ik nog wel meezingen als ik de muziek hoor, maar de teksten zijn toch ook niet altijd zo simpel. Soundgarden 'The Day I Tried To Live', zoals de titel al een beetje doet vermoeden, gaat het ook niet direct het juiste gevoel bij me oproepen. Screaming Trees 'Nearly Lost You' gaat me alleen al van titel niet direct een veilig gevoel geven. Bush had vooral een hit met 'Glycerine' maar alcohol en duiken gaan niet samen … Stone Temple Pilots 'Plush', luxueus is het ook niet direct op de bodem in Ieperman, zeker niet als je daar alle haartjes en vuiligheid ziet liggen van de voorbije week. Dinosaur Jr. 'Feel The Pain' misschien moet ik me daar ook niet direct te veel aan herinneren. Hole 'Awful' mmmmhhh, Mudhoney 'Here Comes Sickness' pfffffff, Rage Against The Machine 'Killing In the Name' ik wil het mijn trainingsmaatjes niet aandoen dat ik hen daar letterlijk of figuurlijk afknal, Pearl Jam 'Just Breathe', ja dat wil ik wel, maar dat mag ik net niet doen. Als ik het zo uit mijn hoofd afloop, zie ik niet direct een nummer dat in aanmerking zou komen. Temple of the Dog had een hit, maar de titel 'Hungerstrike' geeft met ook niet direct het beste gevoel. Maar misschien is dat ook nog wel net eigen aan de grunge periode: de boosheid tegen de uitzichtloosheid.

Als ik denk aan muziek die me rustig maakt, dan denk ik direct aan Sigur Ros. Het probleem met die groep is dat het in een taal is die maar heel weinig mensen spreken en kennen, dus als meezinger gaat dat ook niet echt lukken.

Als ik erover praat met mijn jongste zoon, vraagt hij me waarom ik geen nummer van R.E.M. kies, want daar ben ik toch ook wel grote fan van geweest. Als tip geeft hij dan 'Everybody Hurts', om toch in het thema te blijven. Of ik daar nu direct vrolijk van word? Misschien moet ik dan eerder 'Find the River' eens proberen? Dat gaat al over water … of toch niet helemaal, maar kom … Nu alleen nog die tekst van buiten leren, zien of dat me lukt.

Maar misschien heeft iemand van jullie wel het ultieme lied? Laat het me dan even weten, dan probeer ik het wel. Want wie weet is het eigenlijk ook een idee voor iemand die wel van afwisseling houdt om toch eens af en toe iets anders te proberen? Of misschien moet Moby Dick tijdens een training maar eens een aantal liedjes spelen die we dan onder water ook horen zodat we ook ineens kunnen testen of liedjes effectief een bepaald effect kunnen opwekkenof niet.

Wordt misschien nog wel vervolgd dus …

Els Claeyssens

Communicatie

REISVERSLAG SOCORRO

Wanneer je aankomt bij de badplaats San José del Capo op het zuidelijkste puntje van Baja California, vertrekt de boot naar de Revillagigedo eilanden, ook wel ‘de Mexicaanse Galapagoseilanden’ genoemd. Na 250 kilometer en 30 uur varen, kom je aan op Socorro.

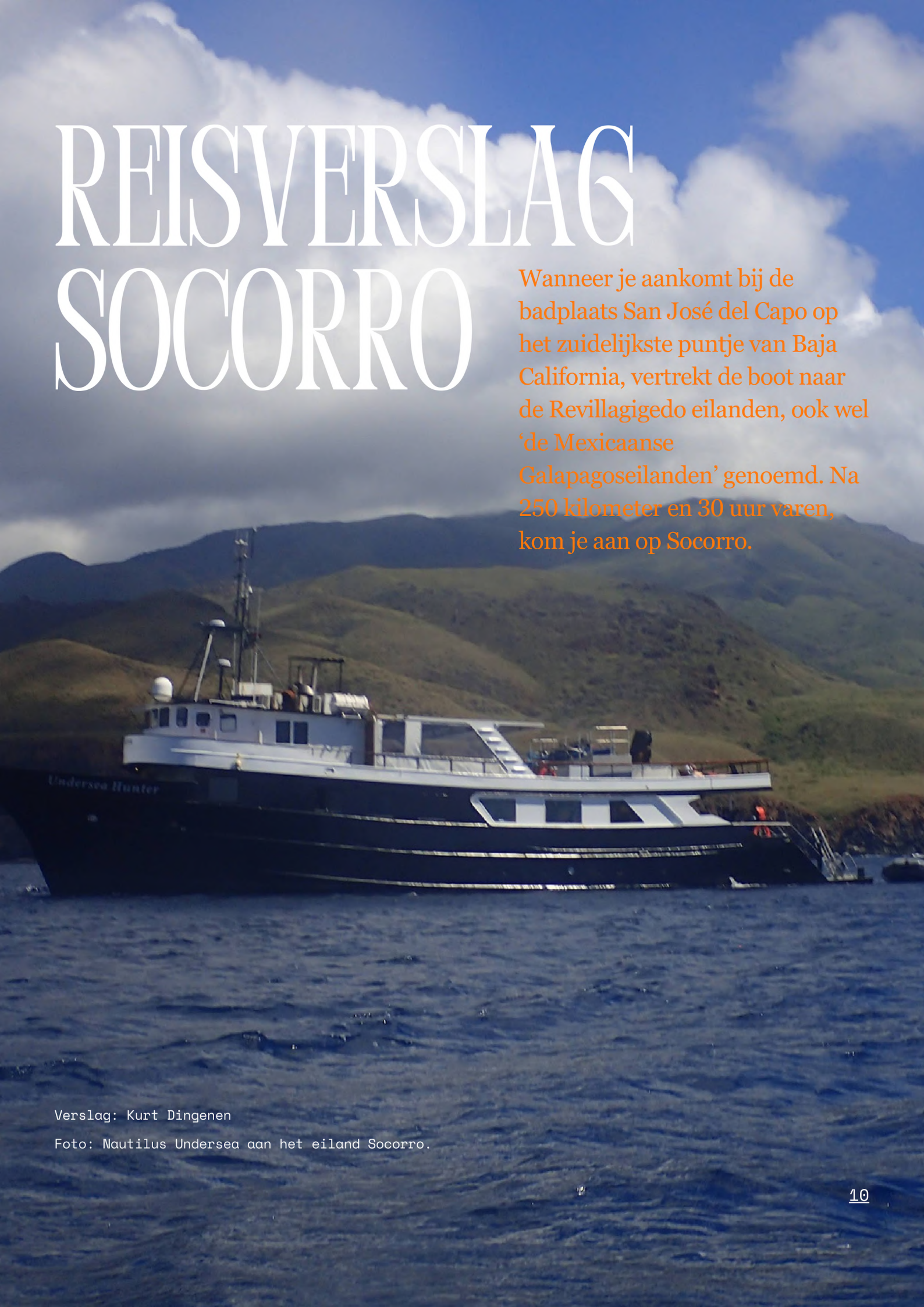

Verslag: Kurt Dingenen

Foto: Nautilus Undersea aan het eiland Socorro.

Het is januari 2023 als ik besluit om de trip waar ik al zo lang over aan het dromen ben daadwerkelijk in gang te zetten. De liveboard naar de Revillagigedo archipel beter gekend als Socorro.

Deze archipel bestaat uit 4 eilanden waarvan op 3 stuks gedoken wordt. De buddies waar ik al verschillende keren mee op stap ben geweest gaan ook mee. Nog een 4e buddy zoeken en we zijn klaar.

Kort door de bocht zijn er 2 soorten trips: een van 8 dagen en een van 10 dagen. Die 10 dagen trip met een iets kleinere boot is de max volgens mij. Vermits we toch al lang onderweg zijn om de archipel te bereiken zullen die 2 dagen extra er nog wel bij kunnen voor de thuisblijvers.

Februari 2024 is het zover. We vertrekken op vrijdagavond naar Schiphol zodat we rustig en zonder stress op zaterdag ochtend het vliegtuig kunnen nemen naar Los Cabos via een tussenstop in Houston.

▲ Manta.

Zondag hebben we een vrije dag in Cabo San Lucas waar onze Nautilus Under Sea op maandag zal vertrekken. Deze upfront day geeft zekerheid dat je de boot niet mist als je problemen zou hebben met de vluchten...

Maandag checken we uit en gaan naar het dive center voor de nodige papierwinkel en laten daar de bagage achter. We moeten daar pas terug zijn in de vroege avond want de boot vetrekt pas om 20.00 uur.

Ik dacht dat onze boot al in de voormiddag zou vertrekken maar niet dus. Geen probleem we kennen daar al een leuk barke en in de namiddag kan een fris biertje er wel in.

Eindelijk is het dan zo ver, onze boot vertrekt voor een "oversteek" van 30 uur tot het eerste Eiland San Benedicto. De groep bestaat uit 17 duikers van verschillende nationaliteiten: 7 Belgen, 4 Fransen waarvan 1 koppel, Zuid-Afrika, UK, Zwitserland en USA. Het aantal duiken van de groep zit tussen de 150 en meer dan 1000. Onze USA-er zegt dat hij zijn duiken niet meer kan tellen, maar hij schat tussen de 2 a 3000; het is ook hij die bij de check dive zijn rekker van zijn palm kapot trekt 😉.

Tijdens de overtocht krijgen we een general boot safety briefing en dril, een general dive briefing inclusief filmke hoe je de rib moet inkruipen met duikgerief. De rib zal steeds met zijn voorkant op het achterdek van de boot liggen om zo in te stappen ook met zware golfslag.

Bij ons eerste eiland maken we een check dive naar 27m, gaan we in de stroming hangen en zien we reeds onze eerste haaien. De 3 volgende duiken gaan steeds richting de 28 a 29m en krijgen we haaien en nog eens haaien te zien : Whitetip, Silvertip, Hammerhead amai amai.

De eerste duikdag zit er op en deze avond na het eten vertrekken we voor een 6u durende trip naar Roca Partida; een klein rotseiland vol vogels waar we de tweede dag zullen duiken.

Roca Partida geeft ons een vortex die mij aan de zijkant van deze naar 31m trekt, maar zoals in de briefing vermeld: jacket opblazen en maken dat je weg bent. Zat nog ver van mijn MOD met 32% Nitrox.

Hier zien we voor de eerste keer de gigantische Oceanic Manta, wat een beest zeg. Na duik 3 krijg ik last van mijn rechteroor en skip ik duik 4. Ik start direct met de druppels die Hans mij voorgeschreven heeft en Roy (mijn room mate) zal mij helpen met deze druppels. Leg je maar al klaar zegt hij soms; euh ok...

Na het avondeten (een stuk zalm van 400gr) vertrekken we naar Socorro. Socorro heeft 3 verschillende duikstekken maar we zullen er maar 2 aandoen wegens de wind. Tijdens deze 3 duikdagen op dit eiland duiken we naar cleaning stations voor zowel manta's als haaien en zien we Galapagos, Silky en komen de eerste dolfijnen onze kant op.

▲ Hamerhaai

▲ Roy, Patrick en David.
▼ Dolfijn.

Het eten aan boord is ongelooflijk: buiten het fantastische buffet, maaltijden met bediening krijgen we ook een Taco en hamburger met frietjes avond op het bovendek. Daar staat ook een BBQ om onze lap biefstuk (voor mij A point aub) of ribbekes op te bakken. Ook maakt onze kok elke dag verse koekjes, sapjes en cake en zijn alle non alcoholische dranken inclusief.

De tijd gaat snel en we vertrekken reeds richting kust, maar niet zonder een stop te maken aan de beroemde duikstek The Boiler op San Benedicto.

De eerste duik daar valt tegen, maar om het goed te maken gaat Roy even te dicht tegen de rots hangen zodat we toch wat kunnen lachen. De volgende duiken op The Boiler geeft ons waar we voor gekomen waren: Tiger Shark en 3 manta's die komen spelen. Er is er eentje die boven ons komt hangen zodat hij van een bubbelbad kan genieten. Het zicht begint slechter te worden en ik besluit om ook daar de 4e duik van deze dag te skippen. Op het zonnedek een DosXX drinken met een buddy daar geniet ik ook echt wel van.

De laatste avond is het kaas en wijn avond. Een kaas en wijn avond op een liveboat? Ja hoor en de wijn is inclusief...

Dan gaat het echt richting de kust. Na 36 uur varen op redelijk ruwe zee met een paar bleke en witte mannen, komen we donderdag ochtend terug aan in de haven. Nog een laatste strandwandeling, bezoek aan ons favoriet barke en bezoek aan barke met wel een heel speciale naam, maar hey what happens in Mexico stays in Mexico ...

Kurt
Mede buddies : Roy, David en Patrick

2024 IS HET JAAR VAN DE CLUB-API

VERSLAG: ELS CLAEYSSENS

Het Centrum Ethiek in de Sport wil dit jaar 1000 club-API's opleiden via de campagne 'Het jaar van de club-API'. Deze campagne is gelanceerd op 26 februari bij de start van de Week Gezond en Ethisch Sporten.

Club-API's zijn de Aanspreek Personen Integriteit binnen een sportclub voor sporters, trainers, ouders, bestuurders en vrijwilligers die melding willen doen van grensoverschrijdend gedrag. Verschillende sportclubs hebben al een club-API maar nog heel wat clubs zijn er nog niet mee bekend. Door meer club-API's op te leiden, wil het Centrum Ethiek in de Sport bijdragen aan een veilige en integere sportomgeving voor iedereen.

Met 'Het jaar van de club-API' wil het Centrum Ethiek in de Sport niet alleen 1.000 club-API's opleiden maar ook de figuur van de club-API bekend maken bij elke sporter en sportclub. Hiervoor werkt het Centrum Ethiek in de Sport samen met de sportfederaties. "De club-API is een belangrijke schakel om grensoverschrijdend gedrag in de sportclub op te merken en aan te pakken. We merken dat voor sporters de drempel naar de federatie-API soms nog te groot is. Een API in elke sportclub kan helpen om die drempel te verlagen." (Paula Vanhoovels, federatie-API Vlaamse Atletiekliga)

Nelos stelt dat alle aangesloten clubs vanaf 2022 een Aanspreekpersoon Integriteit (API) moeten hebben. De API is het eerste aanspreekpunt en vertrouwenspersoon voor wie een vraag, opmerking, klacht of andere boodschap heeft in verband met grensoverschrijdend gedrag, zoals pesten of discriminatie, lichamelijke en seksuele integriteit. Onze club heeft al meer dan 10 jaar twee vertrouwenspersonen waar iedereen in vertrouwen contact mee kan opnemen indien dit genoodzaakt is. Zij werken onafhankelijk van het bestuur en worden verkozen op de algemene ledenvergadering.

Bij Moby Dick Diving Team willen we voor iedereen een veilige en gemoedelijke sfeer creëren. Dit geldt voor onze dagelijkse interacties met elkaar, hoe we samenwerken, hoe we respect tonen voor elkaar en hoe veilig we ons voelen om onze mening te uiten op een respectvolle manier.
Ons gedrag ten opzichte van elkaar is een weerspiegeling van wie we zijn als organisatie en bij Moby Dick Diving Team willen we dat iedereen zich gerespecteerd, veilig, betrokken en gewaardeerd voelt.

Voor alle duidelijkheid: we toleren geen enkele vorm van pesten, intimidatie, seksuele intimidatie, aanranding, discriminatie, racisme, zwartmaken, geweld of ander schadelijk gedrag. We hebben allemaal een rol te spelen in het creëren en behouden van een veilige, respectvolle en inclusieve trainingsomgeving en clubomgeving.

Als u slachtoffer bent van, of getuige bent van respectloos gedrag, kunt u deze melden via onze vertrouwenspersonen.

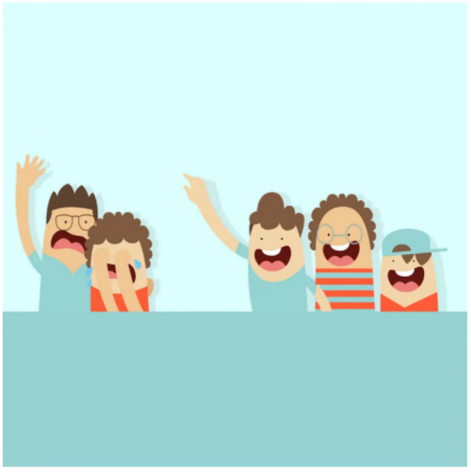

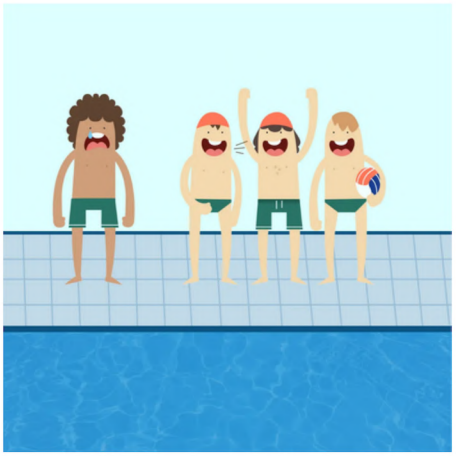

Onze vertrouwenspersonen:

Kiki Vleeschouwers 3*D
kiki.vleeschouwers@hotmail.com
GSM 0498 29 36 56

Patrick Bogaerts 3*D
blusser13@gmail.com
GSM 0477 84 29 11

7 REDENEN *waarom duiken* ZO LEUK IS

Duiken is leuk, je leert heel wat nieuwe dingen, het brengt je naar nieuwe plekken en het houdt je ook nog eens fit en gezond.

Bronvermelding: blog.padi.com

1) Duikers hebben toegang tot een nieuwe wereld
Met snorkelen kan je inderdaad de wereld net onder het wateroppervlak verkennen en met freediving kan je een aantal minuten op een grotere diepte blijven. Maar duiken is uniek. Of je nu in de Put van Ekeren, de Oosterschelde, koraalriffen, gezonken wrakken of grotten onder water duikt, met een duikfles op je rug krijg je toegang tot plekken waar je normaal nooit zou komen.

2) Duikers ontwikkelen unieke, nuttige vaardigheden
Als duiken je (nieuwe) hobby is, heb je allerlei vaardigheden die je ook op andere terreinen kan toepassen. Tijdens je duikopleiding bij Moby Dick Diving Team leer je hoe je een ademautomaat gebruikt, je leert je oriënteren onder water, je leert iemand redden, je leert omgang met druk op dieptes, ...

3) Je kunt het overal ter wereld doen
Je kunt ervoor kiezen om enkel in het zwembad te trainen of enkel bij jou in de buurt te duiken. Het kan zelfs op locaties die niet aan de kust liggen. Maar de kans is groot dat je belangstelling voor de onderwaterwereld je op een bepaald moment naar verre uithoeken van de wereld zal brengen. Wil je duiken met groot leven in Socorro? Wil je kleurrijke koraalriffen in Bali ontdekken? Als je op zijn minst een 2*D bent, is het bijna allemaal mogelijk.

4) Duiken is goed voor je geestelijke en fysieke welzijn
Het is bekend dat het goed is voor je lichaam en geest om actief te zijn. In het water springen met je duikfles op de rug en tijdens de duur van de duik je benen bewegen is een aangename manier om actief te zijn. Bovendien kom je in het water ook tot rust en kun je alles wat er boven water gaande is (druk van social media, familieproblemen of stress op het werk) even van je af zetten.

▲ Stef en Raf duiken reeds 20 jaar samen en vierden dat op gepaste wijze aan de Oosterschelde.
▶ Teambuilding Moby Dick in de Ardennen.

"Als je duikt verwerf je niet alleen unieke vaardigheden, de kans is ook groot dat je vrienden voor het leven maakt".

5) Je leert een community van gelijkgezinden kennen
De kans is groot dat je in een duikclub of op een duikreis mensen tegenkomt die dezelfde interesses hebben als jij. De duik community bestaat uit een enorme groep mensen die alles in, rondom en op het water geweldig vinden. Of het nu is om enorme zeedieren te observeren, afval van stranden te verwijderen, de nieuwjaardsuik in Oostende mee te pikken of een pintje te pakken na de training. Als je duikt verwerf je niet alleen unieke vaardigheden, maar de kans is ook groot dat je vrienden voor het leven maakt.

6) Het kan een positieve impact hebben op de wereld
Hoewel veel van de populaire hobby's ongetwijfeld leuk zijn, zijn er maar weinig die net als duiken positieve invloed op de wereld hebben. Klimaatverandering, vervuiling en overbevissing zijn slechts enkele van de problemen waar onze zee mee te maken heeft. Als milieubewuste duiker kun je ervoor kiezen de zee te helpen redden tijdens elke duik. Bijvoorbeeld door een onderwaterafvalzak mee te nemen waarin je afval dumpt die je tijdens je duik aantreft. Of door mee te doen aan georganiseerde schoonmaakacties. Er zijn zoveel manieren om de hobby te combineren met milieubescherming.

7) Er zijn veel mogelijkheden om wat te variëren
Wat de verscheidenheid aan activiteiten voor de gemiddelde hobbyist is duiken moeilijk te overtreffen. Als gebrevetteerde CMAS duiker kan je kiezen waar, wanneer, hoe en waarom je wilt duiken. Verveeld van duiken in de Oosterschelde? Ga dan duiken in tropisch water. Te vaak gedoken in eigen omgeving? Spring op het vliegtuig en ga naar bijna elke uithoek van de wereld. Moe van het kleine, macro onderwaterwereld? Plan dan een reis naar 's werelds beste duiklocaties om grote zeedieren te zien. Wrakken, grotten, cenotes, ... alles is mogelijk.

Verslag: Stef Gea

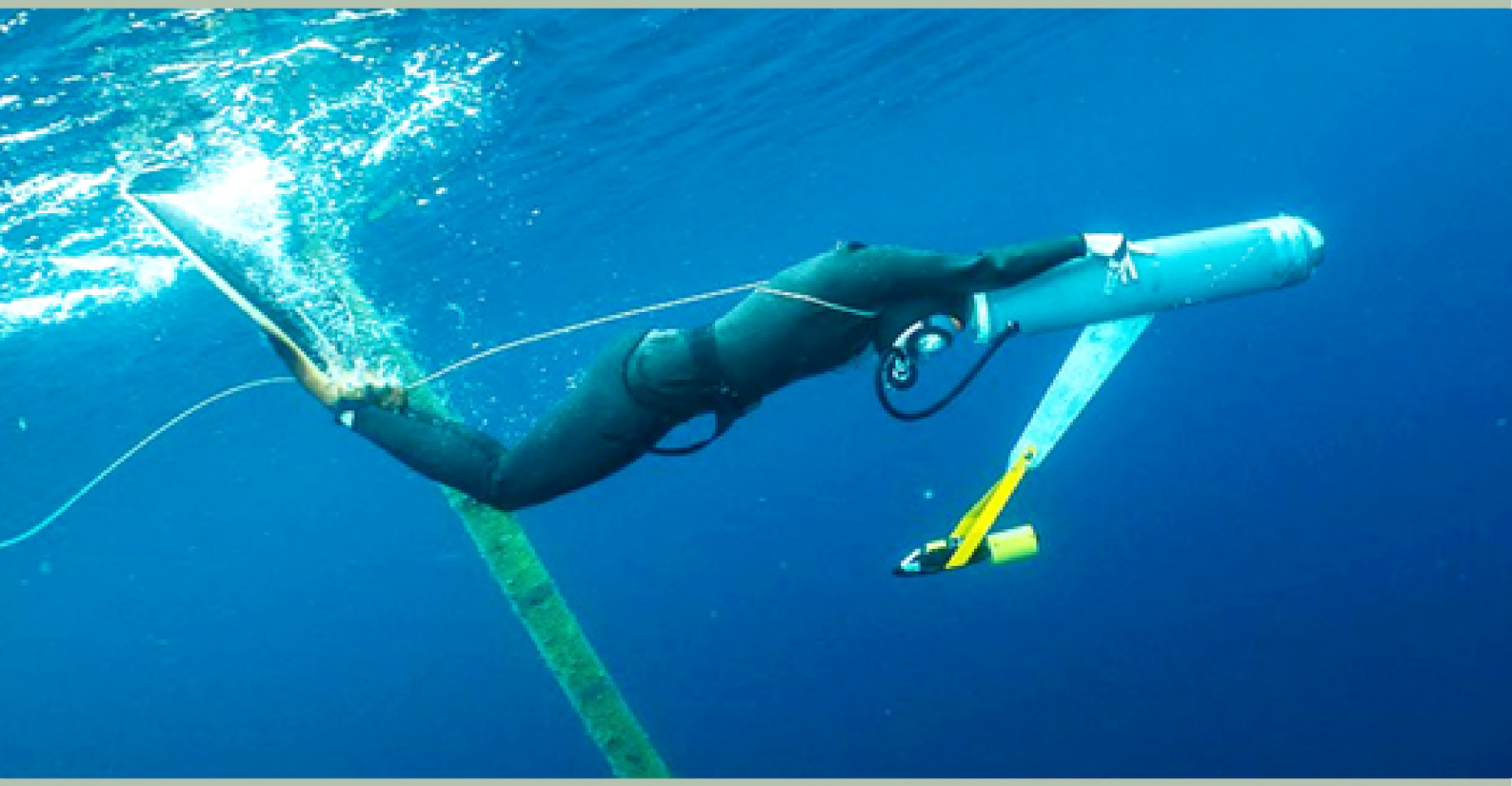

WATERSPORT *in de* SPOTLIGHT: ORIËNTEERING

In deze serie artikels belichten we telkens een sport die zich situeert in en op het water, maar die misschien nog niet al te bekend is. Omdat het niet altijd over duiken moet gaan, is het toch de moeite om die even in de schijnwerper te zetten.

Oriënteering

We bijten de spits af met *oriënteering* (we gebruiken de engelstalige benaming), als het ware de natte neef van het klassieke bovenwater oriëntatie lopen. Het is een sport waar we als duikers tóch een zeker affiniteit mee hebben zoals zal blijken. Het is een fascinerende sport die deelnemers uitdaagt om onderwater te navigeren door een vooraf bepaalde route af te leggen met behulp van een kompas en kaart, in een meer of in open zee. Deze sport combineert zwemvaardigheden, navigatievaardigheden en uithoudingsvermogen, waardoor het zowel fysiek als mentaal veeleisend is voor de deelnemers.

Oriënteering instrumenten

Theodoliet

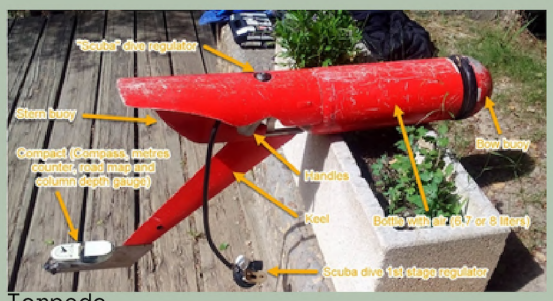

Torpedo

"Hoe gaat het concreet in zijn werk? In een meer hangt men een aantal boeien die een eind boven én onder water uit steken. Deelnemers krijgen vervolgens een kaart met de locatie van de boeien en een route die ze moeten afleggen."

Geschiedenis

De geschiedenis van *oriënteering* gaat terug tot eind jaren ’50 - begin jaren ‘60 in de voormalige Sovjet-Unie. Het begon als een trainingsmethode voor militaire duikers, waarbij de nadruk lag op het ontwikkelen van nauwkeurige navigatievaardigheden onder water. Al snel groeide het echter uit tot een populaire sport. In 1965 vond de eerste internationale competitie plaats op de Krim, toen nog deel uitmakend van de USSR. Sindsdien zijn er nationale en internationale wedstrijden en competities ontstaan, die de sport verder hebben gepopulariseerd en ontwikkeld, maar toch een zwaartepunt hebben binnen Europa. De wedstrijden worden georganiseerd onder de auspiciën van “onze” eigenste CMAS, en staan open voor iedereen met een CMAS gecertifieerd duikbrevet.

Hoe, wat, waar?

Hoe gaat het concreet in zijn werk? In een meer hangt men een aantal boeien die een eind boven én onder water uit steken. Deelnemers krijgen vervolgens een kaart met de locatie van de boeien en een route die ze moeten afleggen. Daarna krijgen ze tijd om zélf ook de boeien nauwkeurig uit te peilen vanop de kant, en correcties op hun kaart aan te brengen. Men mag daarbij gebruik maken van technologische snufjes zoals een theodoliet.

Tijdens de wedstrijd zelf dragen de deelnemers een masker, loodgordel en een monovin voor de snelheid. Ademen doen ze aan de ontspanner van een duikfles die ze voor zich uit houden in wat we voor het gemak een “torpedo” noemen. Onderaan de torpedo wordt het kompas en afstandsmeter gemonteerd die het mogelijk maken om te navigeren zonder het hoofd uit het water te moeten tillen. Voor de veiligheid en identificatie vanop de kant dienen deelnemers ook nog eens een genummerde veiligheidsboei mee te zeulen.

Competitievormen

Oriënteering kan zowel individueel als in teamverband worden beoefend. Er zijn immers verschillende disciplines die zich onderscheiden in het aantal boeien, de vorm van de route en het aantal deelnemers. Deelnemers moeten zich onder water verplaatsen op een diepte van ongeveer 1.5m. Boven komen betekent uitsluiting, dus “even komen piepen” zit er niet in. 😉

De standaard vorm van competitie is de “5-point course”, waarbij deelnemers een route van 5 checkpoints zo snel mogelijk moeten afleggen. Die kunnen variëren in diepte en afstand, waardoor deelnemers worden uitgedaagd om verschillende navigatietechnieken te gebruiken om ze te vinden.

Een ander voorbeeld is de “parallel race”, waarbij telkens 2 deelnemers het tegen mekaar opnemen in een competitie van directe eliminatie van de traagste deelnemer. De routes zijn daarbij gespiegeld voor beide deelnemers.

Een laatste voorbeeld is het “team event”. Hierbij navigeren bv. 4 ploeggenoten afzonderlijk over een stuk van de route, komen ze gradueel samen en vervolgen de route tot aan de finish.

Teamleden moeten samenwerken om de beste strategieën te ontwikkelen en elkaar te ondersteunen tijdens de wedstrijd. Dit vereist niet alleen fysieke coördinatie, maar ook communicatie en teamwerk onder water.

Weetje

Wie herinnert zich nog de OWT-activiteit “De Gouden Snoek” in de PVE? Daar hebben we iets gelijkaardig gedaan aan oriëntering. Deelnemers moesten toen zo veel mogelijk geluids- en lichtbakens vinden tijdens hun duik. Bakens met boeien die ze vooraf konden uitpeilen vanop de kant. Het begrip *oriënteering* is ons dus niet helemáál vreemd. 😊

"Wie herinnert zich nog de OWT-activiteit “De Gouden Snoek” in de PVE? Daar hebben we iets gelijkaardig gedaan aan oriëntering."

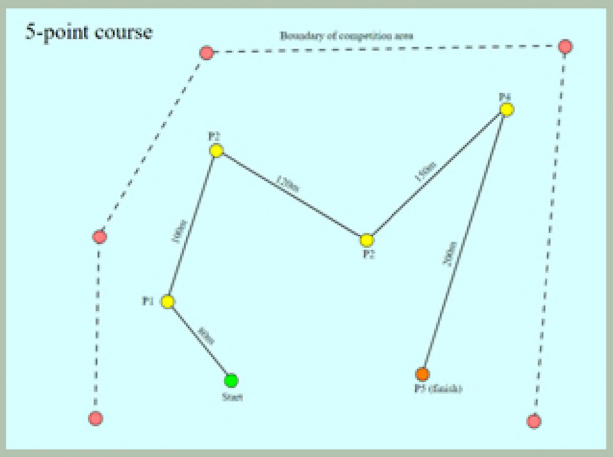

Bronnen

-https://www.cmas.org/orienteering

-https://www.facebook.com/underwaterorienteeringECH/

-https://en.wikipedia.org/wiki/Underwater_orienteering

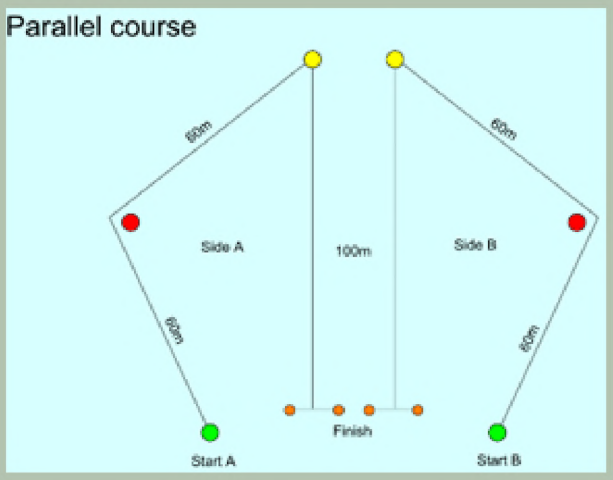

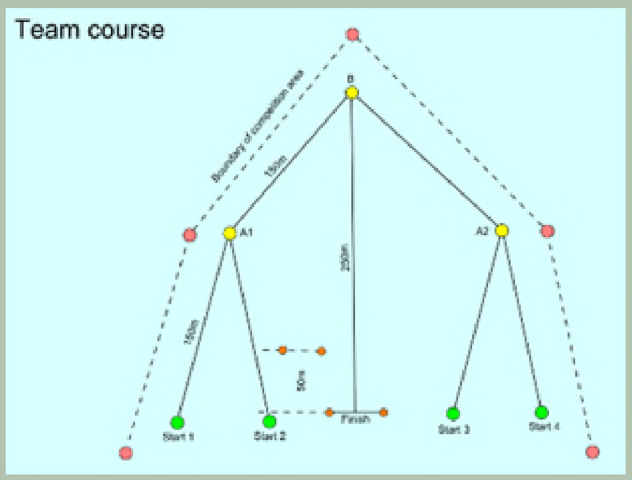

JASON

Foto:https://duiken.nl/onderwater-kunst-interview-met-jason-decaires-taylor/

DECAIRES TAYLOR

Dat er onderwater meer te zien valt dan dieren, planten en andere duikers, dat is wat ik met dit artikel duidelijk wil maken. Misschien is dit net iets minder gekend bij een aantal duikers, maar vanuit mijn interesse in musea en kunst en recent ook mijn nieuwsgierigheid naar duiken, botste ik op Jason deCaires Taylor.

Jason deCaires Taylor is beeldhouwer, professioneel onderwaterfotograaf en milieubeschermer. Hij leerde als kind in Maleisië duiken en is een gediplomeerd duikinstructeur. Sinds 2006 maakt hij vooral sculpturen die onder water worden geplaatst. De betonnen beelden (meestal van mensen en voorwerpen) krijgen een plaats op de bodem van de oceaan, waardoor hij kunstmatige riffen creëert. Een van zijn bekendste projecten is Museo Atlantico in Lanzarote, Spanje.

Els Claeyssens
Bronvermelding: wikipedia en foto's genomen van duiken.nl

Foto:https://duiken.nl/onderwater-kunst-interview-met-jason-decaires-taylor/

Het Museo Atlantico is een verzameling van meer dan 300 onderwater sculputeren in Lanzarote, Spanje en de eerste van zijn soort in Europa.
Na zijn opleiding tot beeldhouwer begon Jason na te denken hoe de zee een verbazingwekkende creatieve ruimte voor kunst zou kunnen zijn en hoe die kunstwerken geplaatst konden worden om kunstmatige riffen te creëren.

In 2006 besloot hij een onderwaterbeeldenpark te bouwen in een gebied dat door een orkaan getroffen was. Op die manier wilde hij die plek verjongen en de aandacht van mensen vestigen op gebieden die van nature fragiel zijn. Ondertussen heeft hij al meer dan 800 onderwaterbeelden gemaakt.

Zijn projecten gaan niet alleen over het artistieke, maar hiermee wil hij ook het onderwatermilieu beschermen. Op praktisch niveau creëren de kunstwerken kunstmatige riffen waar koralen en andere dieren en planten kunnen leven. Als je het breder bekijkt wil hij ook mensen weg lokken van fragiele onderwater habitats door zijn beelden. Met zijn werk wil hij ook de aandacht vestigen op veel zaken die van invloed zijn op de oceanen en tegelijkertijd hun kwetsbaarheid en wonderen onderstrepen.

Als hij terugkeert naar plekken die hij als kind ongerept gezien heeft, dan ziet hij nu jammer genoeg dat het leven er soms uitgedund is. Hij maakt zich zorgen over de toekomst van de oceaan en hoopt dat op deze manier mensen gemotiveerd worden om de zeeën te beschermen.

Het museum in Lanzarote wordt vaak bezocht en duikers waarderen de plek.

Foto:https://duiken.nl/onderwater-kunst-interview-met-jason-decaires-taylor/

Jason is steeds op zoek naar nieuwe omgevingen, nieuwe concepten en verschillende manieren om de bedreiging van de oceanen te bespreken. Dat blijft zijn belangrijkste drijfveer.

Mensen hebben volgens hem soms de neiging om te vergeten dat ze onderdeel zijn van het milieu. Het is belangrijk dat de beelden bedekt worden door onderwaterleven en op die manier weer opgenomen worden in de planeet.

Hij is vooral geïnteresseerd in hoe objecten veranderen door hun omgeving. Zijn onderwaterbeelden verliezen steeds meer hun menselijke gedaante doordat ze begroeid geraken met sponsen, manteldieren en koraalpolliepen en vullen zo ook heel goed het ecosysteem aan.

Hij noemt zijn projecten musea omdat mensen de neiging hebben om de voorwerpen in een museum als kostbaar te beschouwen en deze willen bewaren in optimale omstandigheden. Op die manier wil hij dat mensen dezelfde band met de zeeën hebben. Dat ze beseffen dat de oceaan ook

//duiken.nl/onderwater-kunst-interview-met-jason-decaires-taylor

gerespecteerd en gekoesterd moet worden.

Veel van zijn projecten staan op veilige, goed toegangelijke plaatsen en zijn ook niet al te diep. Op die manier wil hij beginners aanmoedigen om de onderwereld te exploreren in een goed beheersbare omgeving.

Ondertussen heeft hij ook een museum voor de kust van Cancun, Mexico.

Je kan de artiest volgen op Facebook en Instagram of https://underwatersculpture.com/

Foto:https://duiken.nl/onderwater-kunst-interview-met-jason-decaires-taylor/

FEITJES

Kleine wetenswaardigheden die je wel of niet kan of wil onthouden

Haaien

01

Sinds de film Jaws hebben heel wat mensen angst voor haaien. Maar haaien zijn geen hersenloze eetmachines en wij staan niet op hun menu. De meeste ontmoetingen met haaien eindigen niet in een beet, meestal negeren ze duikers volledig. Wist je dat de kans dat je door een haai wordt aangevallen 1 op 3.748.067 is? En je hebt 10 keer meer kans om door vuurwerk om het leven te komen dan door een haaienaanval. Haaien hoef je dus niet te vrezen, maar we moeten ze wel respecteren. Als we ze de ruimte en rust geven als we in hun buurt duiken, hoeven we ons geen zorgen te maken. Bovendien zijn haaien niet in elke hoek van de zee te vinden. Veel duikers reizen de hele wereld rond in de hoop haaien te zien. Dus afhankelijk van waar je duikt, zul je er waarschijnlijk niet eens zien.

Wist je dat Fré en Ralf er wel al eens een gespot hebben in de Oosterchelde?

CPR Training

02

Wist je dat je van Max en Patrick heel wat trucjes kan leren om iemands leven te redden?

Als het slachtoffer op zijn/haar buik ligt heeft Max een wistje datje om die makkelijk op de rug te krijgen. Vraag het hem gerust eens in het zwembad en hij zal het je met veel plezier laten zien.

Hoe zingen walvissen onder water?

03

Wetenschappers stonden jarenlang voor een mysterie: hoe kunnen walvissen onder water zingen terwijl ze hun adem inhouden? Nieuw onderzoek toont aan dat walvissen een 'stembox' hebben. Daarmee kunnen ze zingen door lucht te recycleren zonder dat ze water inademen.En dat is ongewoon: geen enkel ander dier maakt op die manier geluid. Voor walvissen is zingen de enige manier om soortgenoten te vinden en te paren. Onderzoek naar hun geluiden is cruciaal voor hun voortbestaan.

De onderzoekers deden nog een cruciale ontdekking: de frequentie van walvisgezangen overlapt met het geluid dat schepen onder water maken als ze varen. Maar die scheepsgeluiden zorgen ervoor dat walvissen niet meer over lange afstanden kunnen communiceren met elkaar. En dat is een probleem. Voor walvissen is zingen namelijk de enige manier om soortgenoten te vinden en te paren. Onderzoekers vragen dan ook om geluidsoverlast en scheepsverkeer dringend te beperken.

Bron: VRTNWS

Misschien moeten we eens bij Jul ten rade gaan hoe en waarom hij zingt onder water?

Oceanen

04

Onze oceanen in cijfers (bron WWF):

- 30% van de door mensen gecreëerde CO2 uitstoot wordt geabsorbeerd door de oceanen.
- 2/3e van het wereldwijde bruto mariene product is afhankelijk van een gezonde oceaan.
- 500 miljoen mensen zijn voor voedsel afhankelijk van de zee.
- De oceaan is de 7e grootste economie van onze planeet, met een geschatte waarde van 2,5 biljoen dollar.

Chili

05

Wetenschappers hebben mogelijk meer dan 100 nieuwe diersoorten gevonden op een onderzeese bergketen voor de kust van Chili. Het gaat om zee-egels, kreeften, sponzen en koralen die nooit eerder zijn gezien. En zelfs soorten die waarschijnlijk helemaal nieuw zijn voor de wetenschap.

Diep in de Stille Oceaan, voor de kust van Chili, liggen Salas y Gomez en Nazca: 2 onderzeese bergketens van vulkanische oorsprong, samer meer dan 4000 kilometer lang. Het wordt gezien als een van de meest unieke hotspots voor mariene biodiversiteit op aarde.

Met een onderwaterrobot die tot 4500 meter diep kan duiken, hebben wetenschappers het onderwaterleven op 10 van de 200 onderzeese bergen in kaart kunnen brengen. Ze ontdekten dat elke berg een compleet verschillend ecosysteem bleek te herbergen. Er werden meer dan 100 nooit geziene zeediertjes gevonden.

De wetenschappers gaan nu het DNA analyseren van de dieren waarvan ze vermoeden dat het om nieuwe soorten gaat. Ze hebben nu ook tijdens deze expeditie 52777 vierkante kilometer oceaanbodem in kaart gebracht. Ze ontdekten 4 nieuwe onderzeese bergen voor de kust van Chili, waarvan de hoogste 3500 meter hoog is.

De wetenschappers vragen met hun ontdekkingen ook meer aandacht voor het beschermen van het rijke onderwaterleven in de Stille Oceaan en daarbuiten.

Er start nog een tweede expeditie langs de onderzeese bergketen Salas y Gomez. Wetenschappers zullen er de komende maanden tot 600 meter diepte duiken.
Bron: VRTNWS

Kogelvissen verteren voedsel in hun rectum

06

OHoewel de meeste vis- en andere diersoorten hun maag gebruiken voor de spijsvertering, hebben kogelvissen zich aangepast om deze te gebruiken voor het opblazen bij wijze van verdediging. Deze aanpassing houdt in dat bepaalde functies van de maag, zoals het afscheiden van zuur, verloren gaan, terwijl het vermogen om zich snel op te blazen behouden blijft. Onderzoekers onderzochten verschillende soorten vissen, waaronder kogelvissen, en ontdekte dat niet alle opblaasvissen hun maagfuncties verliezen. Sommige soorten, zoals de baardgrondel, hebben nog steeds een functionele maag naast het opblaasvermogen. Deze bevinding weerlegt het idee dat opblazende vissen onvermijdelijk hun maagfunctie opofferen. Kogelvissen compenseren hun niet-functionele maag door aanpassingen zoals een breed spijsverteringskanaal, een vette lever, pancreasenzymen en zure slijmafscheiding in de darmen, inclusief het rectum. Deze aanpassingen stellen kogelvissen in staat om effectief voedsel te verteren zonder een traditionele maag en demonstreren weerom de veelzijdigheid en veerkracht van de biologische evolutie.
Bron: https://www.the-scientist.com/

De langste en diepste autorit onder water

07

Geïnspireerd door een mislukte poging 40 jaar eerder, heeft een Toyota LandCruiser uit 1978 geschiedenis geschreven in 2023 door een onderwaterrit van 7 kilometer af te leggen in de haven van Darwin, Australië. Daarmee werden mogelijks twee wereldrecords gevestigd: de langste en de diepste onderwaterrit op ongeveer 30 meter diepte. Tijdens de rit kreeg men te maken met talloze uitdagingen en moest men het hoofd bieden aan de constante dreiging van krokodillen. Voor deze operatie werd een verroeste LandCruiser gebruikt, die voor $5000 werd gekocht en omgebouwd werd naar een elektrische aandrijving. Het voertuig onderging uitgebreide aanpassingen, waaronder het waterdicht maken en het monteren van 37-inch off-road banden gevuld met water om drijven te voorkomen. Siliconenolie werd gebruikt om de elektrische onderdelen te beschermen, die vóór de onderdompeling aan een druktest werden onderworpen. Een team van 50 man, 'The Mudcrab' genaamd, ondersteunde de onderneming, waaronder 30 duikers in ploegendienst die de LandCruiser over de havenbodem navigeerden. Hoewel de poging succesvol was, werd het niet als Guinness World Record gecertificeerd, vanwege de kosten die het met zich meebracht.
Bron: https://www.drive.com.au/

Verslag: Karin Van Dingenen

LIEVELINGSDUIKPLEKJE *van* KARIN

Wist je dat als je in de Oosterschelde kan duiken, dat je dan overal ter wereld kan duiken? Je leert met stroming omgaan, het zicht is soms al eens wat minder, ... Hoog tijd dus om de mooiste plaatsjes te leren kennen en te verkennen.

Mijn lievelingsplekje in de Oosterschelde.

Toen Els me vroeg wat mijn lievelingsplek in de Oosterschelde was, moest ik oprecht diep nadenken. Bijna zei ik Anna Jacobapolder, niet tegenstaande dat dit oprecht een mooie duikplaats is met veel variatie, kan ik deze toch niet selecteren. Met enkele bijvragen van Els ging er wel een lichtje bij me branden.

We gaan voor mijn Lievelingsplek naar Stavenisse.

"Als enorme liefhebber van de grote diversiteit van het onderwaterleven haal ik mijn hartje helemaal op bij het duiken op ‘Keetenweg’."

Hier duiken we vooral met de laag watergetij op vier verschillende duikstekken. Irenehoeve, De Quaack, Keetenweg en Slibway (of invalidensteiger). Uitgezonderd van deze laatste zijn alle duikstekken best met een moeilijkere instap.

Dit maakt dat er geen grote getallen duikers elk weekend dit sterk gelovig dorp opzoeken, wat dan weer het biotoop ten goede komt. En dat is mede mijn uitvalbasis om deze plek te nomineren als een topduikstek.

Als enorme liefhebber van de grote diversiteit van het onderwaterleven haal ik mijn hartje helemaal op bij het duiken op ‘Keetenweg’, ook wel Oostnol of Keeten 17 genoemd. Een volgende reden om deze plek te kiezen, weinigen weten dit, maar mijn favoriete cijfer is dus 17.

Een vierde reden ‘den après!’! Moest je het nog niet weten I LOVE FOOD en in dit zalige dorp hebben vrienden van ons een eigen appartement. Ze vertoeven dus vaak in Stavenisse tijdens het duikseizoen. Met hen afspreken of zelf een aprés (ballekes met krieken van zomer 2023) voorzien is een vaste waarde.

Als voorlaatste reden heb ik samen met Koen (Duikclub AquaPol), in een gezellige brasserie de hand geschud om 1*Instructeur te worden. Een belangrijke stap in mijn duiktraject.

Dit gebeurde tijdens het drinken van mijn favoriete après-dive drankje. (Save the best for last 😉)

-Warme appelsap
-Likeur 43
-Slagroom

Te proeven bij https://packhuys-stavenisse.nl/

Zoals je merkt is duiken een totaalconcept voor mij.

-De sport (uitdaging van de plaats)
-De verrassing (diversiteit onderwaterleven)
-De gezelligheid met lekker eten en dit hemelse drankje maken mijn duikdag compleet.
Trouwens, deze laatste is ondertussen ook al bekend in een café op het Antwerpse eilandje 😉

"Een vierde reden ‘den après!’! Moest je het nog niet weten I LOVE FOOD en in dit zalige dorp hebben vrienden van ons een eigen appartement."

Dankjewel Els om me te vragen over mijn lievelingsplek te schrijven. De herinneringen tijdens het maken van dit artikel zorgen er, voor mij, voor dat de keuze helemaal juist is.

Alleen is de diversiteit van de Nederlandse Oosterschelde zo breed dat ik toch nog een favoriete duikstek heb. Dit voor andere redenen, maar dat is een verhaal voor aan den toog.

Zeer benieuwd wat jullie favoriete duikplek is en wie me graag eens vergezeld met een duik naar Keeten 17. Lijkt de instap je te moeilijk of de wandeling te ver, niet getreurd. Ook met de boot hebben we deze duikstek al bezocht. Gegarandeerd een aanrader <3

Sportieve groeten, Karin.

INTERVIEW *met* LYNN HOPCHET

Elk nummer willen we een ander lid / leden in de kijker zetten. We starten met nieuwkomer Lynn Hopchet.

Verlag: Stef Gea

Tijdens de Noordzeeduik

Een nieuw lid, vers uit het pak, onwennig en onwetend kan je het onderwerp van het eerste nieuw-lid-interview niet bepaald noemen. Sinds haar initiatie in september heeft ze zich snel geïntegreerd in het clubleven, heeft ze enkele doopduiken achter de rug, sméét ze zich in een OWT, dook mee de Noordzee in, en zorgde ze met haar pleidooi voor een verhoging van het lidgeld op de laatste ALV dat ze nu bovenaan het schuifje ligt bij onze penningmeester. Initieel gekend als “één van de ellekes uit de eerste baan” … we hebben het over Lynn!

Hoe kwam ze bij onze club terecht? Als je weet dat Lynn huisarts is in Baaarchem, en Robby één van haar patiënten, is de link snel gemaakt. Op de vraag of er lichte druk van Robby aan te pas kwam, kwam een tactisch “geen commentaar” en verschuilt ze zich achter het medisch beroepsgeheim. Professioneel … maar mysterieus … 😊 Dokter Hans krijgt er dus concurrentie bij binnen de club, of is het eerder versterking?

In “Een jaar Gratis”

Ze was naar eigen zeggen altijd wel gefascineerd door duiken en het onderwater leven. Maar “simpelweg” snorkelen was moeilijk omdat haar ademhaling blokkeerde. Iets wat gelukkig totaal geen probleem bleek bij het tutteren aan een fles tijdens de initiatie en daarna.

Waar ze naar uitkeek in duiksport is waar velen zich ook in kunnen vinden; het gevoel van vrijheid, de ruimte rond jou, de stilte, alles is rustig en chill. Wacht tot ze een duik maakt met slecht zicht in’t Scheld, de borrelende bubbels hoort, of als ze een zingende Jul meekrijgt als buddy. Een fascinatie voor fauna en flora was dan weer géén onmiddellijke drijfveer, maar dat komt misschien nog.

"Waar ze naar uitkeek in duiksport is waar velen zich ook in kunnen vinden; het gevoel van vrijheid, de ruimte rond jou, de stilte, alles is rustig en chill.".

Het idee dat haaien dicht bij je komen zwemmen vindt ze bijvoorbeeld maar niets, maar dan moet je die maar “gewoon een goeie boks op hun neus geven, dan blijven ze wel weg”. Euh … ok Lynn. Kiki en ikzelf mogen Lynn trouwens uitnodigen in het clubje der koukleumen, want de kou is nu iets waar ze níét naar uitkijkt.

Ook voor de CIS/OWT activiteiten is ze enthousiast en vragende partij. Zo bewees ze tijdens de water-korfbal al dat ze meer dan haar mannetje kon staan, en je ze beter ín je ploeg hebt, dan tégen. Ik heb de planning voor de Navy seals training ook mogen herorïenteren naar de K1* en K2* omdat mevrouw per sé wou meedoen. Een nettraining zag ze uiteraard ook zitten, want “zo wroeten en puzzelen lijkt me wel cool”. Dat hebben we toch moeten afblokken wegens de prioriteit voor 2* of hoger. Maar wel leuk om zien, die gedrevenheid.

"Elk jaar, onder invloed van de zomerkriebels in augustus-september, neemt ze zich voor om “ne keer iets zot te doen".

Na haar duik- en werkuren houdt Lynn zich veel bezig met haar “kei schattige” neefjes en nichtjes, van wie ze een liefhebbende suikertante is. Al zullen de cadeaus de komende tijd misschien wat kleiner worden, gezien de investeringen in materiaal die ze gepland heeft. Dat ze een girl-geek is bewijst een andere hobby van haar : tabletop role-playing-games in de stijl van “Dungeons and dragons”, waar ze in Tom een medestander vond.

Elk jaar, onder invloed van de zomerkriebels in augustus-september, neemt ze zich voor om “ne keer iets zot te doen”, om iets nieuws te proberen buiten haar comfort zone. Dit jaar was dat dus beginnen duiken (hopelijk blijft het niet bij dat éne jaar), volgend jaar misschien parachutespringen. Een paar jaar geleden is ze zo trouwens in het TV programma “Één jaar gratis” beland, waar ze het 4 afleveringen volhield.

Nog een weetje: haar neef William beheert de oesterkwekerij “W’Huîtres” in de Oosterschelde, vlak bij de duikstek in Katshaven. Dat opent perspectieven voor een clubbezoek zo lijkt me, dus vroeg of laat zullen we daar wel eens passeren. Neem maar eens een kijkje op whuitres.be. Zelf zou ze het “wel graaf vinden” om daar al duikend boven te komen en te kunnen zeggen “Hey William!”. Wie gaat het haar vertellen dat je daar niet mág duiken? 😊

PS: Net tegen de publicatie deadline aan bereikt ons het bericht dat Lynn ondertussen haar 1* met glans behaald heeft. Waarvoor onze welgemeende proficiat!

Verslag: Kiki Vleeschouwers

EÉN SNOTOLF ? VEEL BEESTJES...

Zeelandbrug, de Val. De Oosterschelde staat woelig en op ondiepte is het zicht beperkt tot een luttele vijf centimeter. Terwijl ik probeer mijn buddy te lokaliseren aan de andere kant van het lijntje, schuifel ik van basaltblok naar basaltblok. En plots zwem ik tegen een stel dikke oranje lippen aan: een pracht van een mannelijke snotolf in verleidingsactie.

“De snotolf blijft rustig zitten. Ik hoop nu wel dat dit niet wil zeggen dat ik op een snotolf-dame lijk…”

De verrassing is zo groot bij beide partijen dat noch de snotolf, noch ik bewegen. Wat me alle kansen geeft om deze prachtvis te observeren. Ik geniet van die dikke zoenlippen, de prachtkleur van zijn schubloze huid…
Huid? Bizar, op de huid zitten tal van grijsachtige beestjes. Even mijn onderwaterloep erbij halen.
De snotolf blijft rustig zitten. Ik hoop nu wel dat dit niet wil zeggen dat ik op een snotolf-dame lijk…
Onder de loep worden die beestjes duidelijk. Het blijken roeipootkreeftjes te zijn, parasieten die je op menig vissenhuid kan terug vinden.
Bij de snotolf gaat het over het roeipootkreeftje: Caligus elongatus. C. elongatus is trouwens niet kieskeurig: hij vindt het ook prima vertoeven op andere zeevissen zoals de zeeforel, de zalm, de haring, de pollak en de bot. Maar de snotolf is toch wel favoriet.
Die roeipootkreeftjes zijn goede zwemmers en kunnen daardoor veel vissen gaan parasiteren. De juveniele roeipootkreeftjes leven veilig en stevig vastgehecht op de huid van de vis, terwijl de volwassen exemplaren zich vrij bewegen over de ganse vis zodat ze flinke delen van de huid kunnen verorberen. Eens de huid flink kaal gegeten laten ze los en zwemmen als zoöplankton naar een nieuwe voedselbron.
Vreemd genoeg ondervindt de snotolf weinig hinder van deze huidparasiet. De roeipootkreeftjes worden frequent terug gevonden op kweekvissen waar wel degelijk een negatief effect op de groei van de kweekvissen wordt opgemerkt.

Mijn snotolf-man zal het allemaal een zorg zijn. Hij accepteert mijn aanwezigheid zonder meer en begint op de blokken plekjes zorgvuldig schoon te poetsen. Plekjes waar zijn dame(s) haar (hun) eitjes zal (zullen) komen afzetten. Zo mooi om te zien!

Ondertussen is mijn buddy via het lijntje tot mij gekomen. Ook hij brengt geen onrust bij de snotolf-man teweeg. Ah, een hele geruststelling: ik zie er dan toch niet uit als een snotolf-dame…
Ik geef mijn buddy de loep in de handen zodat ook hij kan genieten van het huidleven bij de snotolf-man.
Eén snotolf? Veel beestjes…

Mijn buddy probeert me iets duidelijk te maken en duwt me de loep terug in de handen en doet teken dat ik moet kijken. Ik tuur weer naar die roeipootkreeftjes en tot mijn grote verbazing zie ik beestjes op die beestjes! Dat blijkt dan weer een platwormpje te zijn, een trematode *Udonella caligorum*. Dat platwormpje hecht zich vast met een zuignapje op het lijfje van het roeipootkreeftje. En gezellig genoeg berokkent het platwormpje het roeipootkreeftje geen schade. Het is dus een commensaal. Wat eet dat wormpje dan? Door het feit dat de roeipootkreeftjes huidweefsel afschrapen, zal er op die plekken meer huidslijm geproduceerd worden. En de wormpjes leven van dit slijm.

Nou, beestjes op beestjes op een beest …
Eén snotolf? Veel beestjes …

Ondertussen liggen we al ruim een half uur die mooie snotolf-man en zijn privé-dierentuin te bekijken. Misschien wordt het nu toch wel eens tijd wat te gaan bewegen, anders wordt dit een lange duik gemaakt op de oppervlakte van een krappe vierkante meter. Maar goed, we hebben toch heel veel beestjes gezien op die beperkte oppervlakte…

Kiki Vleeschouwers

Plaats van de snotolf in het dierenrijk

Rijk: Animalia
Stam: Chordata (chordadieren)
Klasse: Actinopterygii (straalvinnigen)
Orde: Scorpaeniformes (schorpioenvisachtigen)
Familie: Cyclopteridae (snotolven)
Geslacht: Cyclopterus
Soort: Cyclopterus lumpus (snotolf of lompvis)

Is de snotolf bedreigd?

De snotolf staat op de zwarte lijst van de “Viswijzer”. Is hij zo lekker dan dat hij zo overbevist wordt? Helaas is het verhaal veel triester. Met sleepnetten, die overigens de zeebodem vernielen, worden de snotolven gevangen en door een molen getrieerd. De mannetjes worden meteen overboord gegooid, gekwetst en ten dode opgeschreven. De vrouwtjes worden levend open gesneden om hun kuit (de eitjes) te oogsten en worden vervolgens eveneens overboord gekieperd. Tesamen met alle bijvangst. Het gaat immers alleen maar over de eitjes! Over verspilling van leven en voedsel gesproken. Het kuit wordt verwerkt tot nepkaviaar. Echte kaviaar is kuit van de steur: een arbeidsintensief en peperduur product. Kuit van de snotolf heeft het uitzicht van kaviaar, maar is lang niet zo intens van smaak en wordt als goedkope nepkaviaar op de markt gebracht. Eén snotolfvrouwtje kan één kilogram eitjes produceren. Wel lastig om je soort in stand te houden als je gedood wordt op het moment dat je eieren wil gaan afzetten waaruit nakomelingen behoren te komen…

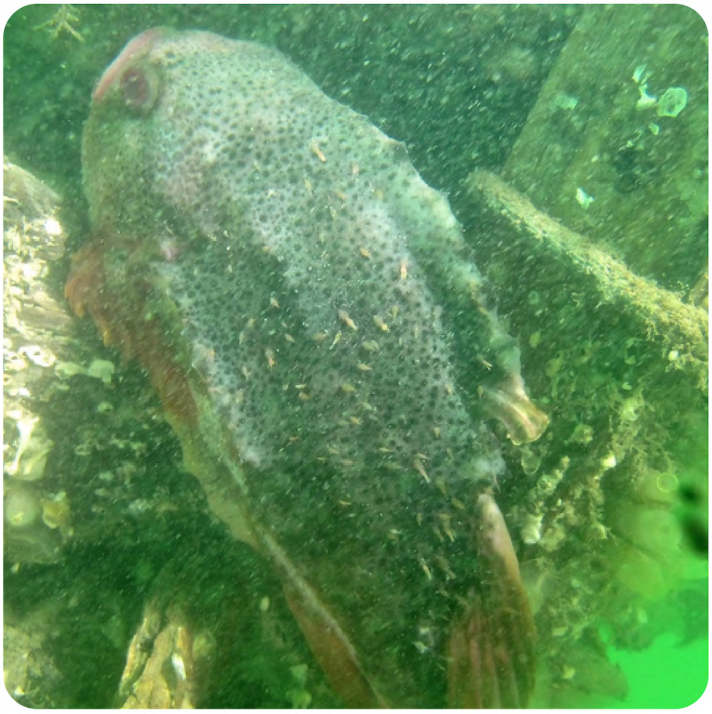

Voortplanting van de snotolf

De snotolven leven als volwassen exemplaren in de Noord-Atlantische Oceaan als pelagische vissen in diep water (er zijn snotolven aangetroffen op een diepte van 300 meter). De snotolf-dame wordt geslachtsrijp op de leeftijd van vijf tot zes jaar en gaat dan tijdens de wintermaanden op zoek naar een snotolf-man. De snotolf-heren trekken eerder dan de dames naar ondieper water onder de getijdenzone waar veel hard substraat te vinden is, rotsen en stenen, onder andere in de Oosterschelde. Zijn verleidingskleuren zijn prachtig: diep-oranje.
In afwachting van de dames, maakt de man verschillende plekjes op de stenen zuiver, waar de dame haar kuit kan schieten. Als ze wil ten minste…. Vreemd genoeg is de blauwgroene vrouw niet onder de indruk van, noch geïnteresseerd in het uitzicht van de toekomstige vader van haar nageslacht: zijn grootte, noch zijn kleur kunnen haar verleiden. Wel de plek die hij voorbereid heeft waar ze haar eitjes kan afzetten. Als die plek haar goedkeuring niet kan wegdragen, is de snotolf-heer eraan voor de moeite en zal geen vrouw tot hem komen. Een snotolf-man die wel een goede eierplek heeft gecreëerd kan rekenen op een leuke harem. De dames leggen hun roze-rode eitjes af die snel verkleuren tot een gelige tint en houden het dan voor gezien. De snotolf-man draait op voor het verzorgen van zijn toekomstige kroost. Hij strooit zijn hom over de eitjes en zal de volgende drie tot acht weken (afhankelijk van de watertemperatuur) zijn eitjes verzorgen. Met zijn borstvinnen waaiert hij over de eitjes om een grotere zuurstofcirculatie te creëren en om de ammonia geproduceerd door de zich ontwikkelde eitjes weg te werken. Voor diezelfde redenen zal hij waterwolkjes over de eitjes blazen. Waar die dikke zoenlippen dus goed voor zijn. Verder moet hij continu van nestje tot nestje blijven zwemmen om al te hongerige zeebewoners weg te jagen van die smakelijke eitjes en om bedorven eitjes te verwijderen. Eens de vislarfjes uitkomen zit zijn vaderlijke taak erop. De larfjes moeten zichzelf zien te redden. Larfjes worden juveniele snotolfjes en gedurende twee tot drie jaar blijven ze op ondiepte bij de kust en zullen dan pas naar het koele diepe water trekken.

Wist je dat Stef Gea in zijn 20 jarige duikcarrière nog nooit een snotolf gezien heeft ?

Waar komt die bizarre naam “SNOTolf” vandaan?

De snotolf dankt zijn naam aan zijn maaginhoud. De snottie eet lekker gevarieerd: kreeftachtigen, kleine visjes, wormen en…ribkwalletjes. Zeedruifjes zijn favoriet. Als je dan een kijkje gaat nemen in zijn maag, kom je een SNOTachtige brei tegen.
Maar die snotachtige brei is niet alleen het resultaat van halfverteerde zeedruifjes. Er leven massaal veel parasieten in de maag van de snotolf: ééncellige flagellaten, Heteromita dahlia, die in grote concentraties een snotachtige brei vormen. Bovendien leeft er een schimmel, Cyclopterícola marina, op de maagwand van de snotolf, die ook zijn bijdrage levert aan de snotachtige brei. De snotolf ondervindt geen hinder van de flagellaten, noch van de schimmel. Maar de exacte functie van die organismen is niet gekend, misschien helpen ze bij de spijsvertering en zou je hen mutualisten kunnen noemen. Dus: één snotolf? Veel beestjes…

Met dank aan

- Peter H. van Bragt , bioloog, Stichting Anemoon, om mijn tekst kritisch na te lezen
- Marco Faasse, bioloog, Senior Researcher bij eCOAST Marine Research voor zijn foto’s.

Geraadpleegde bronnen

- Denis Goulet and John M.Green (1987) Reproductive success of the male lumpfish (Cyclopterus lumpus L.) (Pisces: Cyclopteridae): evidence against female mate choice. Department of Biology and Marine Sciences Research Laboratory, Memorial University of Newfoundland, St.John’s, Nfld., Canada AIB 3X9
- Denis Goulet, John M.Green and Tim H.Shears (1985) Courtship, spawning, and parental care behaviour of the lumpfish, Cyclopterus lumus L., in Newfoundland. Department of Biology and Marine Sciences Research Laboratory, Memorial University of Newfoundland, St.John’s, Nfld., Canada AIB 3X9
- R.W.Blacker (1982) Pelagic records of the lumpsucker, Cyclopterus lumpus L. Ministry of Agriculture, Fisheries and Food, Directorate of Fisheries Research, Fisheries Laboratory, Lowestoft, Suffolk NR33 0HT
- P.A.Heuch et all. (2007) Infection of wild fishes by the parasitic copepod Caligus elongaues on the south east coast of Norway. Diseases of aquatic organisms, vol 77: 149-158
- O.Oines and P.A.Heuch (2007) Caligus elongates Nordmann genotypes on wild and farmed fish. Journal of Fish Diseases 30, 81-91
- Marco Faasse (2005) Een snotolf een dierentuin. Over Caligus elongates (Copepoda) en Udonella caligorum (Platyhelmintehs, Monogenea). Zeepaard 65 (4)
- A.Kloos (1981) De snotolf. Natura 78(2): 34-39
- Jacob M.Kasper et all. (2012) Lumpfish, Cyclopterus lumpus, biological insights and management recommendations. Marine Research Institute, Skulagata 4, 101 Reykjavik

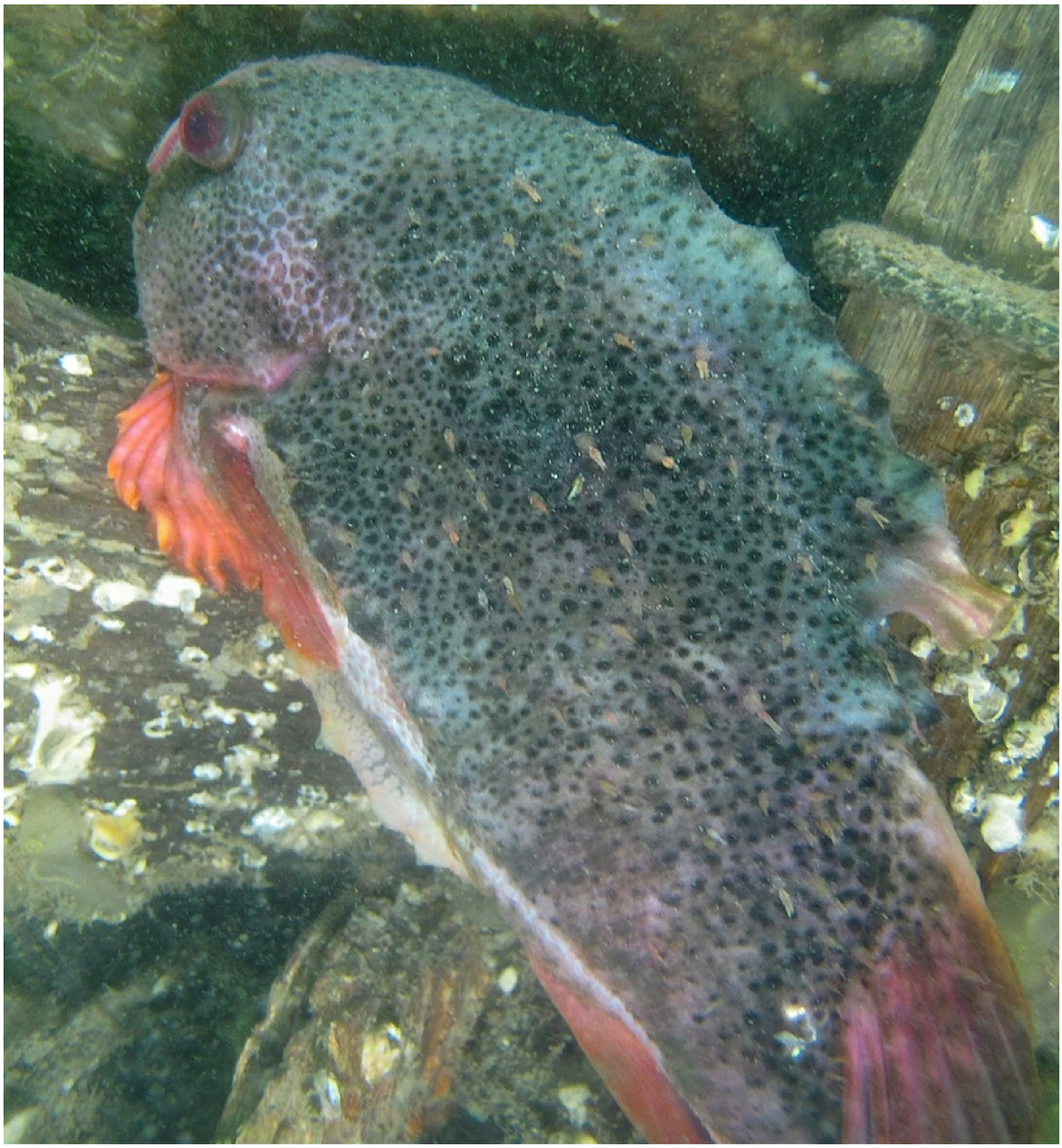

MOBY nieuws

Het boek 50 jaar Moby Dick is op de Algemene Vergadering uitgedeeld aan de aanwezigen die het besteld hadden. Voor diegenen die nu toch nog een exemplaar willen bemachtigen na alle lovende kritieken, het kan nog steeds besteld worden.

Nieuwe sterren

Lynn Hopchet - 1*D
10 maart 2024

Verjaardagen

05 jan: Toufik en Jelle
21 jan: Tina
30 jan: Robby
09 feb: Rita
11 feb: Dany
20 feb: Ellen
27 feb: Yves
01 mar: Tatiana
05 mar: Gregor
07 mar: Sven
09 mar: Els
10 mar: Ralf
14 mar: Bert en Mark S
01 apr: David
09 apr: Luc
10 apr: Joris
15 apr: Larissa
18 apr: Wim
24 apr: Lania
25 mei: Inge W
02 jun: Jeannine
03 jun: Roy
09 jun: Hans
10 jun: Petra
12 jun: Kiki
15 jun: Kristof

Geboorte

20 feb: Louca, broertje van Myrthe

MOBY

wereldwijd

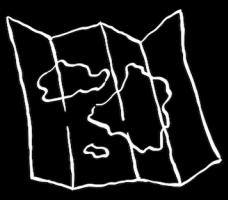

Moby Dick kom je overal tegen, soms is dat aan de andere kant van de wereld, soms is dat vlakbij. Soms is dat letterlijk Moby Dick, soms is het iets dat je aan onze club doet denken. Vermits de dag van vandaag iedereen steeds een camera / GSM bij de hand heeft, willen we onze leden vragen om bewijsmateriaal te sturen naar redactie@mobydiving.be.

De Haan aan Zee

De Haan is een gemeente in West-Vlaanderen gelegen aan de Belgische kust.

In de concessie dwaal je langs kleine kronkelige laantjes en baantjes en kom je dus ook ergens Moby Dick tegen.

Kurt en Els spotten daar deze villa.

Oostende

The Crystal Ship is een jaarlijks festival in Oostende, maar de muurschilderingen kan je het hele jaar door verkennen. Ieder jaar is er een nieuwe route, sommige schilderijen verdwijnen en er komen er ook telkens nieuwe bij.
Deze zeemeermin is van D'Face, een Engelse artiest.

Kurt en Els spotten daar deze muurschildering.

Egypte

Hurghada is een Egyptisch toeristencentrum en badplaats aan de Rode Zee.

David en Kurt spotten daar 2 jaar geleden dit restaurant.

MOBY Quiz

Welke 3*D is altijd wel te vinden voor een duikje op woensdag?

K . . . D . . . . . .

Welk lid is ook specialist in gevorderd nitrox en geeft bovendien ook les aan jeugdduikers?

R . . . B . . . . . .

Welke polyvalente 1000-poot heeft een universitair diploma, een schippersdiploma, een koksdiploma en een brevet van instructeur?

A . . C . . . .

Welke juf heeft altijd aan jeugdduiken gedaan en is nu terug volop aan het trainen?

C . . . . M . . . . .

Waddisda?

MOBY

Antwoorden

Welke 3*D is altijd wel te vinden voor een duikje op woensdag?

KURT DINGENEN

Welk lid is ook specialist in gevorderd nitrox en geeft bovendien ook les aan jeugdduikers?

RALF BALDUCK

Welke polyvalente 1000-poot heeft een universitair diploma, een schippersdiploma, een koksdiploma en een brevet van instructeur?

ANN COCKX

Welke juf heeft altijd aan jeugdduiken gedaan en is nu terug volop aan het trainen?

CHLOË MARCKX

Waddisda?

De “butt plug” (zoals ze dat in een bepaalde duikwinkel noemen), dient om duikflessen te ontluchten. Wanneer een fles ontlucht moet worden voor bv. inspectie of herstelling, wordt de lucht er uit gelaten. Dat maakt echter een pokkeherrie zoals je kan verwachten. Wanneer zo'n cylinder er op wordt geplaatst werkt dat als een geluidsdemper, wat het aangenamer maakt voor de mensen in de omgeving.

FROZEN PLEASURE

'T SMULKARRETJE

Met zijn meer dan 30 jaar ervaring als ijscoman, waarvan ondertussen meer dan 10 jaar in de straten van Roosendaal, weet Peter met zijn Smulkarretje zowel groot als klein steeds weer gelukkig te maken met een heerlijk ijsje. Of je nu een bolletje vanille, chocolade, aardbei of oreo wenst. Aan keuze geen gebrek. Met zijn ruime keuze van smaken vind je altijd wel iets dat je lust. Toch liever zin in een verpakt ijsje? Ook hier vind je een ruime keuze. Van magnums, cornetto's en calippo enzovoort.

SPONSORS

Kiezen voor Gazelle Wasserij is kiezen voor een flexibele partner die niet alleen de beste kwaliteit levert, maar ook op maat werkt. Met dan 50 jaar ervaring, weten we perfect wat je nodig hebt. We kennen de verschillende sectoren door en door. Of je nu een vlekkeloze service wenst voor horeca, hotels, arbeidskledij, particulieren of de zorgsector. Wij weten wat je nodig heeft. Ook voor specials als tenten, toneeldoeken of gordijnen ben je bij ons op het juiste adres.

SPONSORS

Al 20 jaar staan wij klaar voor elke sport- en beroepsduiker, waardoor zij zorgeloos het water in kunnen!

Metropoolstraat 1, 2900 Schoten (BE)
+32 475 689 690
info@scubaservice.be

DE KRACHT VAN SERVICE!

NOOIT geen zorgen meer over uw materialen, nadat u bij Scuba Service bent geweest! Volledige begeleiding tijdens uw aankoop, snel en correct al uw problemen opgelost. Met ruim 40 jaar ervaring leveren wij ALLE service en onderhoud in eigen beheer. Dit betekent voor u als klant geen weken wachttijd, altijd een direct aanspreekpunt met gegarandeerd de beste en meest vakkundige oplossing.

SPONSORS

April 2024

Clubblad
MOBY DICK